Hoe vang ik mijn (klein)kind op?

Diagnose kanker ... er komen zoveel vragen op je af: welke behandelingen zijn er? Welk effect zal dat op mij hebben? Hoe gaat dat mijn leven beïnvloeden? Maar ook: wat zeg ik aan de (klein)kinderen en hoe zeg ik het? Een eerste reactie is vaak beschermend: je wil je kind sparen voor angst en onzekerheid, waarmee je zelf misschien geconfronteerd wordt. Maar kinderen voelen vlug aan dat er iets aan de hand is. Dat kan ervoor zorgen dat ze zich onzeker voelen of zelf gaan fantaseren. Met correcte informatie, op het niveau van je kind, kun je je (klein)kind helpen.

Tips

Maak de ziekte bespreekbaar ...
door open te spreken over de diagnose en de behandeling, maak je je kind duidelijk dat het daar zelf ook open over mag spreken en vragen mag stellen
... maar dring niet aan
kinderen verwerken veel door te spelen, kunnen niet lang - vaak slechts enkele minuten - stilstaan bij een moeilijk onderwerp, en kiezen soms iemand buiten het gezin - zoals een juf - als vertrouwenspersoon.

Laat je kind helpen ...
kinderen voelen zich goed als ze iets kunnen doen voor je: een tekening maken, een dekentje over je leggen in de zetel, ...
... maar laat het ook kind zijn
kinderen mogen de zorg natuurlijk niet volledig overnemen en mogen ook nu veel en onbezorgd spelen.

Wees niet bang voor het woord 'kanker'...
vaak is dit woord meer beladen voor volwassenen dan voor kinderen; toch vangen kinderen dit woord vaak op en vraagt het om verheldering

... maar geef goede uitleg
bijgevoegde boekjes kunnen hierbij helpen: zoek naar een taal die je kind begrijpt, geef niet te veel informatie tegelijkertijd en loop niet te ver op de zaken vooruit, luister naar je kind zodat je weet wat het begrepen heeft.

Kanker is niet besmettelijk! kinderen leren dat ze niet naar school mogen als ze ziek zijn, maak duidelijk dat kanker iemand anders niet kan besmetten en dat kusjes en knuffels juist erg belangrijk zijn.

Het is niemands schuld
omdat kinderen een magische denkwereld hebben en er soms van uitgaan dat iemand ziek wordt omdat zij boos geweest zijn op die persoon.

Verberg je eigen gevoelens niet
kinderen leren dat huilen màg en kàn als ze jou al eens een traantje zien wegpinken)
maar blijf het kind centraal stellen
blijf oog hebben voor de reacties en emoties van je kind.

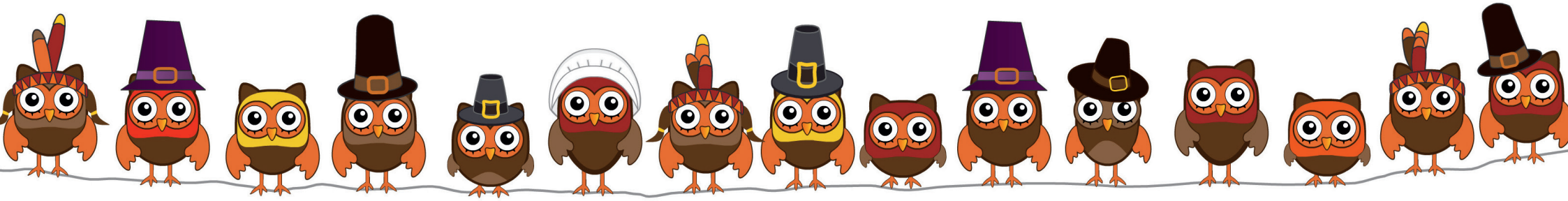

Hoe de boekjes gebruiken?

Met de steun van vzw Oigo en vele vrijwillige (ex)kankerpatiënten bieden we kosteloos dit informatiepakketje aan. De boekjes zijn bedoeld om op een toegankelijke manier informatie te geven, maar ook om je kind de gelegenheid te geven om vragen te stellen. Laat de boekjes daarom even in huis slingeren, zodat je kind op het verhaal kan terugkomen.

Interesse om mee te werken aan dit project?

De tasjes en knuffels voor dit project werden handgemaakt door mensen die een oncologische behandeling ondergingen in AZ Maria Middelares.

Indien je zelf je creatieve handen uit de mouwen wil steken, neem contact op met:

- Sarah Hauspie 09 246 35 76
- Lize Vandamme 09 246 35 79
- Pieter Mertens 09 246 35 77

Nog vragen?

Neem gerust contact op met jouw oncocoach of oncopsycholoog. We helpen je graag verder.

Oncocoaches

- Isabelle Ghyselinck 09 246 23 52
- Heidi Schelkens 09 246 23 51
- Ilse Benoot 09 246 23 54
- Alexanne Peyskens 09 246 23 55

Onco-psychologen

- Sarah Hauspie 09 246 35 76
- Lize Vandamme 09 246 35 79
- Pieter Mertens 09 246 35 77

1763 - aug. 2018

MARIA MIDDELARES

Gezondheids**Zorg** met een Ziel

Buitenring Sint-Denijs 30 – 9000 Gent
Tel.: 09 246 46 46 - Fax: 09 246 96 59
info@azmmsj.be – www.mariamiddelares.be

Volg ons ook op:

PATIËNTENINFO

Hoe vang ik mijn (klein)kind op?

ONCOLOGIE